

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **F.N. M. S.R.**, D.č. 27, B., proti žalovanému: **Ing. I.K.**, P. 677/17, P., správca konkurznej podstaty úpadcu A., spol. s r.o., M., M. 80, o určenie pravosti pohľadávky vo výške 15 761 689,- Sk, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 8. februára 2008, č.k.: 5 Cbi 3/2004-51, takto

r o z h o d o l:

Rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 8. februára 2008, č.k.: 5 Cbi 3/2004-51 sa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Košiciach z 8. februára 2008, č.k.: 5 Cbi 3/2004-51 určil, že pohľadávka žalobcu v sume 15 761 689,- Sk prihlásená v konkurznom konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn.: 1 K 124/96 je nesporná a s právom na oddelené uspokojenie vo výške 12 168 024,- Sk a suma 3 593 665,- Sk sa zaraďuje do 3 triedy. Zároveň prvostupňový súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume 3000,- Sk.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote žalovaný, a to do časti trov konania. Poukázal na skutočnosť, že v predmetnej veci ide o spor vyvolaný a súvisiaci s konkurzným konaním, a preto je názoru, že v nijakom prípade žalovaného súd nemôže zaviazat' na úhradu trov konania tak, ako o tom rozhodol v napadnutom rozsudku.

Žalobca sa písomne k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) prejednal odvolanie žalovaného podľa ust. § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania v zmysle

ust. § 214 ods. 2 písm. f/ OSP a dospel k názoru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť.

Prvostupňový súd rozsudkom z 8. februára 2008, č.k.: 5 Cbi 3/2004-51 rozhodol o určení pravosti pohľadávky ako i o trovách konania. Výrok o trovách konania vychádza z ust. § 142 ods. 1 OSP, a to z pohľadu úspešnosti účastníkov v konaní.

Podľa ust. § 142 ods. 1 OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Je nesporné, že v konaní mal žalobca plný úspech, ktorému súd priznal náhradu trov konania vo výške 3000,- Sk, čo predstavuje sumu za zaplatený súdny poplatok zo strany žalobcu.

Žalovaný poukázal vo svojom odvolaní na ust. § 33 ods. 1 ZKV, podľa ktorého nemôže byť zaviazaný na náhradu trov konania.

Podľa ust. § 33 ods. 1 písm. b/ ZKV – z uspokojenia sú vylúčené trovy účastníkov konania, ktoré im vznikli účasťou v konkurznom konaní a v konaniach súvisiacich s konkurzom, ak tento zákon neustanovuje inak.

Teda vyššie citované ust. § 33 ods. 1 písm. b/ ZKV nerieši otázku priznania práva na náhradu trov konania – účelne vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva – proti správcovi konkurznej podstaty, ale, že priznané trovy účastníkom konania, ktoré im vznikli účasťou v konkurznom konaní a v konaniach súvisiacich s konkurzom, sú vylúčené z uspokojovania v konkurznom konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vychádzajúc s vyššie uvedeného preto rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti trov konania podľa ust. § 219 OSP ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 OSP v spojení s ust. § 142 ods. 1 OSP, a to podľa úspechu účastníkov v odvolacom konaní. Úspešnému účastníkovi – žalobcovi v odvolacom konaní trovy však nevznikli, a preto mu ich odvolací súd nepriznal.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 26. marca 2008

Za správnosť vyhotovenia:

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu